

הישיבה ה-62 (מזן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ"א באייר תשע"ב (13.5.2012)

עירויות אריאל

הישיבה ה-62 (מן המניין) של מועצת העירויות

מיום ראשון, כ"א באייר תשע"ב (13.5.12)

	נוכחים :	מר רון נחמן	- ראש העיר
		מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
		גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
		מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
		מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
		מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
		מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
		עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
		מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
		מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
	חסרים :	גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
	משתתפים :	מר מוטי אמיר	- מנכ"ל העירייה
		עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
		מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
		מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור ואישור הקצאת מניות לעירייה ע"י "החברה הכלכלית לאריאל בע"מ" – דיון נוסף (החומר הועבר והוצג לחברי המועצה בישיבה מס' 61 מתאריך 23.04.2012) – יוצג ע"י יועמ"ש העירייה ומר יונתן רימון מנכ"ל החברה הכלכלית.
3. דיון ואישור המלצת הועדה המקצועית לתמיכות לחלוקת התמיכות לעמותות לשנת 2012. רצ"ב המלצת הוועדה לחלוקה לתמיכות + פרוטוקול הועדה.
4. אישור סגירת תב"רים – דיון חוזר מישיבה מס' 61 מתאריך 23.04.2012.
5. הצעות לסדר :
 - א. "הקמת ועדה עירונית לקביעת יעוד האשקוביות" – הצעה לסדר של מר פבל פולב.
 - ב. "פטור מאגרת שמירה למתנדבי המשמר האזרחי" – הצעה לסדר של מר יוסי חן.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, תרשו לי לפתוח את הישיבה מס' 62 מן המניין. אני רוצה להתחיל קודם כל בדיווח מסוים.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: רציתי להודיע שעיתון "מקור ראשון" בחר בראש העיר של אריאל לפרס של מפעל חיים אלטרנטיבי, במקום פרס ישראל, יחד עם עוד כמה אנשים נוספים, אבל פרס מפעל חיים. הפתיעו אותי. קיבלתי את הכבוד הזה מ"מקור ראשון", שאני לא מנוי עליו ולא מטפל בו, אבל זה כבוד לאריאל הדבר הזה. רציתי להגיד גם שאנחנו עומדים להגשה שלנו של פרס החינוך למחוז מרכז. זה יהיה כנראה בשבוע הבא. ואני מקווה שאנחנו נזכה בתואר הזה. מחוץ לכך, אין בחירות בארץ. כנראה שהבחירות תתקיימנה, לשלטון המקומי ולשלטון המרכזי, כנראה זה יקרה עד 2013, אז כנראה שיעשו את זה במועד אחד. אני לא מעלה על הדעת שיעשו חלוקה לשני מועדים. עד אז כל ה"פריימריסים" קיבלו עכשיו רגליים קרות וטוב שאנחנו עסוקים בדברים שלנו. היום ועדת חוקה דחתה את ההצעה של מירי רגב להחיל את החוק על יהודה ושומרון, וכל אחד יחליט לעצמו מה שהוא רוצה. אני שמעתי את זה. בחיים צריכים לעשות דברים עם חוכמה ולא במועד הלא נכון, בנושא הלא נכון וכל הדברים האלה. וכשעושים את הדברים בחוכמה – זה עובר. זה מה שרציתי להגיד לעניין הזה.

2. אישור ואישור הקצאת מניות לעירייה ע"י "החברה הכלכלית לאריאל בע"מ"

– דיון נוסף.

השתתף בישיבה: מר יונתן רימון – מנכ"ל החברה הכלכלית

מר רון נחמן-ראה"ע: סעיף 2 זה אישור ואישור הקצאת מניות לעירייה. בישיבה הקודמת הציג את הדברים שרון שטיין. אני ביקשתי את מנהל החברה הכלכלית,

יונתן, שהיה פעם גזבר העירייה, שיסביר את הדברים. כל אחד קיבל את החומרים.
יונתן, בבקשה, הבמה היא שלך.

מר יונתן רימון: כעיקרון העירייה השקיעה במהלך השנים כספים בחברה הכלכלית. מקור הכספים היו תרומות שגייס ראש העיר דרך קרן אריאל. כנגד השקעת הכספים הללו בהון של החברה רצוי להביא לידי ביטוי מה היקף ההשקעה הזאת. ולכן זה משתקף במניות. והכספים הושקעו במשך מספר שנים והתקבלו החלטות, אבל זה לא היה בצורה מסודרת כל פעם שקל כנגד שקל, אז התחלנו לפני שנה לעשות סדר והמספרים שהוגשו לכם זה בדיוק הסכום שמתואם מול הספרים. כלומר, בספרים של העירייה, במאזן של העירייה מופיע מספר מניות וההשקעה, וגם בחברה הכלכלית צריך להופיע בדיוק אותו סכום.
למניות האלה אין ערך כספי, אלא זה ביטוי של השקעות של הבעלים של החברה הכלכלית, שזה אך ורק העירייה על פי התקנון, בחברה הכלכלית במהלך השנים. וזה דבר פורמאלי.

מר אלי שבירו: איך היו פערים בין ישיבות שונות?

מר יונתן רימון: הפערים נבעו מזה שאני, כל פעם שאני הבאתי לישיבה, בדקתי מה היתרה האחרונה מול מה שאני ידעתי שאישרו בעבר. לפעמים ההחלטה, כיוון שהחלטות מאד ישנות מ-2006 לא דווחו לרשם החברות, אז לפעמים החלטה אחת כללה החלטה אחרת. כלומר, החלטת ביניים לא בוצעו הרישומים כנדרש מול רשם החברות.

ולכן, עם היועץ המשפטי לעירייה, הוצאנו את כל הפרוטוקולים, גם של החברה וגם של העירייה, ובדקנו איזה החלטות התקבלו, ובסיכום ששרון הכין, אם היתה החלטה שלא בוצעה, כלומר, היתה החלטת עירייה והחלטה הזאת לא בוצעה, אז הוא רשם שהחלטה הזאת התקבלה ולא בוצעה. לא בוצע רישום מול רשם החברות.
נציין שנכון להיום כל הרישום מול רשם החברות, הרישום הזה הסתיים. ברשם החברות רשום בדיוק מספר המניות כנגד השקעות של העירייה.

בדירקטוריון של החברה הכלכלית התקבלו כל ההחלטות על פי היתרות בספרים של העירייה והחברה הכלכלית, ונשארה ההחלטה הסופית של העירייה שהיא מוכנה לקבל את המניות האלה, כי צריכים שני הצדדים.

לגבי ההחלטה הזאת שרון יכול להוציא מכתב שכל ההחלטות התקבלו כדין ותואמות את החלטות שני הגופים, ואז את כל זה מעבירים למשרד הפנים וגם הם בודקים את זה, ואז למעשה זה מקבל אישור של משרד הפנים.

מר רון נחמן-ראה"ע: תודה רבה. יש עוד מישהו שרוצה להגיד משהו?

מר יוסי חן: כן, אני רוצה לשאול אותך שאלה. אני במקרה, ממש במקרה שמעתי והתחלתי לדבר איתך על זה, על התביעה שעומדת נגד החברה הכלכלית של חברת ירדני. מדובר פה, הבנתי, בסכום גבוה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לא שייך לזה.

מר יוסי חן: אני הייתי רוצה לדעת איך יש תביעה כזו ואנחנו חברי המועצה,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה שאלת שאלה – תקבל תשובה.

מר יוסי חן: זו שאלה אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע: כרגע זה לא שייך לנושא הזה. יש תביעות נוספות גם כן. כל הדברים האלה, זה לא שייך לזה. סדר יום, יוסי, יהיה סדר יום.

מר יוסי חן: יש חברה כלכלית, יש הזדמנות לשאול אז אני שואל.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, אין הזדמנות. סדר היום – אישור ואישרור.

מר יוסי חן : או קיי. שאלה הבאה שלי אליך – מתי בפעם האחרונה התכנס הדירקטוריון שלך, של החברה?

מר יונתן רימון : של החברה הכלכלית?

מר יוסי חן : כן.

מר יונתן רימון : כעיקרון אני מכנס ישיבות דירקטוריון לפחות 4 פעמים בשנה. השנה היתה ישיבה נדמה לי בפברואר ויש ישיבה מחר, זו השניה של השנה. ובדו"ח שאני נותן לכם אני רושם כמה ישיבות יש.

מר יוסי חן : אני רוצה דווקא את היועץ המשפטי לשאול. היות ויש שם,

מר אלי שבירו : יש חוסר בדירקטוריון.

מר יוסי חן : יש חוסר בדירקטוריון.

מר רון נחמן-ראה"ע : נדון על זה. יש הצעה. כתבתם.

מר אלי שבירו : מתי נדון?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אטפל בזה כיו"ר מתי שיהיה. כרגע, אני אומר לך, כרגע,

מר אלי שבירו : אבל ישיבה שלא מן המניין צריך לזמן תוך פרק זמן,

מר רון נחמן-ראה"ע : תגיד לי, יש כאן סדר יום? יש סדר יום?

מר אלי שבירו: רון, יש סדר יום,

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, שבירו, אני גמרת את הדברים האלה, לא עושים פה סימפוזיון. מי בעד לאשרר,

מר אלי שבירו: אני רוצה להגיד עוד מילה אחת לפרוטוקול. אני מבקש, אנחנו הגשנו בקשה הרי של ישיבה שלא מן המניין,

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל זה לא שייך לזה.

מר אלי שבירו: מיד אני אגיד לך. אנחנו הגשנו בקשה לישיבה שלא מן המניין, שבמסגרת הישיבה הזאת גם להכניס חבר דירקטוריון חדש לתוך המועצה, חדש... ועד אשר, אני אומר שאנחנו מבחינתנו, עד אשר לא נדון בנושא הזה,

מר רון נחמן-ראה"ע: אל תצביעו. אל תצביע.

מר אלי שבירו: בסדר גמור, בסדר גמור.

מר רון נחמן-ראה"ע: אל תעשה לי כאן "הבן האבוד". אני אומר לכם כרגע, אני מעלה להצבעה.

מר יעקב עמנואל: יש לי שאלה לעניין הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: ככה הוא עושה, גם בתקציב הוא עשה אותו דבר, את הקישור, ואיבדת את התפקיד שלך.

מר יחיאל טוהמי: אני שואל מה קשור.

מר אלי שבירו : לא איבדתי, אני עדיין ממלא מקום.

מר יחיאל טוהמי : לא חשוב, עזוב את זה, זה לא משנה כרגע.

מר פבל פולב : לפחות מבחינתי לא פיטרת אותו.

מר יחיאל טוהמי : מה זה קשור האישור של זה לגבי,

מר אלי שבירו : אנחנו רוצים למנות דירקטוריון בחברה,

מר יוסי חן : אגב, משרד הפנים לא...

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תאשר את זה.

מר אלי שבירו : בסדר.

מר יחיאל טוהמי : אלי, דקה רגע.

מר רון נחמן-ראה"ע : חבר'ה, עזוב, חבל על הזמן.

מר יחיאל טוהמי : טובת העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : עזוב אותו. הם לא מבינים שום דבר.

מר יוסי חן : יחיאל, חבל על הזמן. ראש העיר רוצה לנהל את זה איך

שהוא מבין, הוא לא צריך מועצה בכלל, הוא לא צריך. אתם לא שמים לב? תיכף הוא

יפעיל את היועץ המשפטי והיועץ המשפטי... את כל חברי המועצה,

מר רון נחמן-ראה"ע: שמענו אותך, יוסי, שמענו.

מר יוסי חן: מספיק, רון, יש פה דיון.

מר רון נחמן-ראה"ע: שמענו אותך.

מר יוסי חן: אתה רוצה לבטל את כל חברי המועצה? יש פה אלפי תושבי

העיר שהצביעו בעד האנשים שיושבים פה והם מייצגים את כל האנשים ש...

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לפוצץ את הישיבה?

מר יוסי חן: למה, אתה מפחיד אותי?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני סוגר את הישיבה.

מר יוסי חן: אתה יודע כמה ישיבות פוצצת מתחילת הקדנציה? אז עוד

אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע: אחת עשיתי איתו. עכשיו אתה רוצה ש...?

מר יוסי חן: זה לא היה נקרא לפוצץ, זה היה שם ביזיון.

מר רון נחמן-ראה"ע: תקשיב טוב, אני לא מתכוון להתווכח איתך. אתה רוצה

להרים את היד? אתה רוצה להעלות משהו לנושא?

מר יחיאל טוהמי: אין בעיה, דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש זכות לכל הדברים האלה. אני לא מתכוון להתעסק איתך

בויכוחים.

מר יוסי חן : או קיי. תעלה להצבעה. בוא, תחסוך לך,

מר רון נחמן-ראה"ע : מנו רוצה לדבר, אתה מפריע לו.

מר יוסי חן : תצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע : מנו רוצה לדבר.

מר יוסי חן : תצביע. נו, קדימה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אתה לא מנומס. אתה לא מנומס, תן לו לדבר.

מר יוסי חן : בבקשה, דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, מנו.

מר יעקב עמנואל : השאלה היא ליונתן, החברה הכלכלית יש לה נכסים

משותפים עם חברות פרטיות, חלק מהנכסים, נכון?

מר יונתן רימון : כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבי בן עיון.

מר יעקב עמנואל : הדו"ח מתואם עם החברות האלה?

עו"ד שרון שטיין : זה לא רלוונטי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מבין את זה.

עו"ד שרון שטיין: זה לא רלוונטי.

מר יעקב עמנואל: אני לא יודע, אני שואל.

עו"ד שרון שטיין: זה לא רלוונטי.

מר פבל פולב: אנחנו בבית משפט? למה הוא מתערב? למה הוא מתערב?

עו"ד שרון שטיין: ההקצאה של המניות היא כנגד ההשקעות של העירייה, או

קרן אריאל לפיתוח מתרומות שהעירייה דאגה להעביר, או ראש העיר דאג, יותר נכון

ראש העיר דאג להביא לקרן שהושקעו בחברה הכלכלית, והעירייה קיבלה כנגד זה

מניות. זה לא קשור לפעילות כלכלית אחרת שהחברה עושה. החברה הכלכלית, המטרה

שלה להרוויח. להבדיל מחברה עירונית אחרת שהמטרה שלה היא לא לטובת רווח.

המטרה של יונתן היא להרוויח. זה שהוא עושה פעילות כלכלית משותפת, זה לא קשור

להקצאת המניות שלה לעירייה.

מר יונתן רימון: לכל החברות שאנחנו קשורים יש פיצוי מלא ... התשובה

היא כן.

מר יעקב עמנואל: מתואם?

מר יונתן רימון: ודאי. בדו"חות הכספיים הכול מופיע.

מר יעקב עמנואל: אז הנה, אז זה כן רלוונטי, אז זה בסדר.

עו"ד שרון שטיין: לא, זה לא רלוונטי להקצאת המניות.

מר רון נחמן-ראה"ע: פבל, אתה רצית להגיד משהו?

מר פבל פולב: לא. אני רוצה שהיועץ המשפטי לא יתערב.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא שואל אותך אם אתה רוצה או לא רוצה.

מר פבל פולב: אני אומר לך את זה, כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: היועץ המשפטי יתערב איפה שהוא צריך שאתה עושה את הפאשלות.

מר פבל פולב: מה, אני בבית משפט? מה, אני נאשם במשהו?

מר יוסי חן: הוא יתערב איפה שהוא צריך, זה המשפט. איפה שהוא צרי, לא איפה שהוא לא צריך.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, מי שמנהל את הישיבה, עם כל הכבוד לכם, עד אוקטובר 2013, זה אני. אם יהיה הלאה, אז נראה את זה. בסדר?

מר יוסי חן: אולי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יודע, אתה חצוף.

מר יוסי חן: אתה רוצה להתחיל איתנו? תאמין לי, אתה החצוף הכי גדול פה. איפה שנוח לך אתה משחק ככה. מספיק.

מר רון נחמן-ראה"ע: עוד מעט אני אחזור אליך.

מר יוסי חן: מה תעשה, תחזור אלי? למה? בוא עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע: תיכף.

מר יוסי חן: אל תחכה, חבל. אל תחשוב. בוא עכשיו.

מר רון נחמן-ראה"ע: בריונות.

מר יוסי חן: אתה מדבר על בריונות? אתה הבריון הכי גדול. תיכף

תשתמש בו הרי, תיכף אתה תשתמש ביועץ המשפטי. אנחנו הרי מכירים אותך, זה ריטואל קבוע. אתה תחזור תיכף ליועץ המשפטי ותשתמש בו ותפוצץ את הישיבה ותעשה מה שאתה רוצה. איך אמרת? תכבד – נכבד אותך. לא תכבד – לא תקבל, לא נכבד אותך. ואתה חייב לי, יותר מדי כיבדתי אותך בחיים. אתה כל יום צריך לבקש ממני סליחה, כל יום.

מר יחיאל טוהמי: יוסי,

מר יוסי חן: אל תגן עליו. תאמין לי, הוא לא צריך אותך. הוא לא צריך

אותך. תאמין לי, הוא מסתדר לבד.

גב' לודמילה גוזב: יוסי, הוא לא צריך אף אחד. אבל מספיק, נו, באמת.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רוצה להגיד משהו כרגע. לא חשבת, אני רוצה להגיד

לכם, לך אדון שבירו וצ'רנוגלז ופבל וליוסי חן. אני נמצא במאבק על החיים שלי. התחלתם את ההתנהגות שלכם לפני שנה וחצי כמעט, כשהייתי בבית החולים, שלושה ימים אחרי שעברתי ניתוח. הוצאתי חוזר לכל התושבים על ההתנהלות הנבזית שלכם,

שפלה, שאתם כתבתם את כל הדברים עם הישיבות שלא מן המניין להעניף את טוהמי ולעשות ... אני באתי לכאן עכשיו, אחרי 3 שבועות של טיפולים, ואשתך עוברת את מה שאני עובר, אתה אפילו אין לך שכל בראש, אינטליגנציה רגשית, לדעת מה הולך אצלך בבית. ואתה ממשיך את הדברים שלך בצורה נבזית, שפלה, וממשיך הלאה עם יוסי חן, שישב אצלי בחדר ואמר – כל הכבוד שרון נחמן, עד שלא יגמור את הנושא הטיפולי, הוא יהיה עכשיו הדובר של כל הדברים. יוסי, ישבת אצלי בחדר, אף אחד לא עשה לך שום דבר, הפכת את עצמך.

לכן אני אומר לך ככה, בדבר הזה תתביישו. פבל, אתה,

מר פבל פולב : על מה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה, אתה. אני אומר לך, פבל, אתה,

מר יוסי חן : נבקש רשות דיבור. אני אראה לו מי יתבייש.

מר רון נחמן-ראה"ע : תתבייש לך, צעיר, יכול להיות הבן שלי, אבל אתה לא מבין בכלל איפה שאתה נמצא. לך תסתכל על האמא שלך שעזרת לה בכל הדברים. בזמן הזה שראש,

מר פבל פולב : אתה דאגת לאמא שלי בזמן שהיא היתה בבית חולים? את כל החבר'ה מולי עשית, ידעת שאמא שלי בבית חולים, אתה דואג למישהו? רק כשאתה בבעיה כולם לא בסדר. כשאני הייתי עם אמא שלי, היתה לי בעיה,

מר רון נחמן-ראה"ע : גמרת לדבר?

מר פבל פולב : כן, אני נותן לך לדבר. אל תפנה אלי בנושא הזה בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך ככה, פבל, תלך לישראל ביתנו,

מר פבל פולב : אל תגיד לי לאן ללכת. תגיד לי, מה אתה,

מר רון נחמן-ראה"ע : תקבל מהם את ההנחיות.

מר פבל פולב : אתה תגיד לי לאן ללכת? מה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע : לך יוסי, ואתה האיש שישב אצלי פה.

מר יוסי חן : תיכף אני אגיב על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר. אתה פה, פבל, בדרך שאתה הולך בה, אתה יודע מה, ספרתי אותך קודם, אני לא סופר אותך. לך, צירנוגלז, כמו אלה, אני אומר לך כרגע, אלה עם הראש למטה בתוך המים, רק רואים את המשקפיים. ואתה, שבירו, הכי גרוע מכולם. אתה, שישבת איתי, ואתם לא מסוגלים, אתה יודע, במדינת ישראל, לכו ל-265 ראשי ערים, אתה שרוצה להיות ראש עיר אתה לא תהיה ראש בחיים שלך. ואני אגיד לך משהו, בקטע הזה שאתם מתנהגים בצורה כזאת, אתם לא תרגיזו אותי, לא תוציאו אותי מהכלים. אתם תצביעו בעד – טוב,

מר פבל פולב : לא היתה כוונה בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתם תצביעו נגד – גם כן טוב. אתם לא תעבירו סעיף כזה – טוב. אתם כן תעבירו סעיף כזה – מה שאתם רוצים. כל יום שמתקרב מועד הבחירות, אני אומר את זה לכולכם, כולכם שקופים אצלי. תעשו מה שאתם רוצים. תלכו לאנשים, תסתובבו, תשבו בבתי קפה, כל הדברים האלה. אני אומר לך, אתם תלמדו את הלקח הזה. ואני פשוט לא רואה אתכם. לא רואה. לא רואה.

מר פבל פולב : מתי שהוא ראית?

- מר אלי שבירו : עכשיו אני רוצה להגיד משהו.
- מר רון נחמן-ראה"ע : כן.
- מר אלי שבירו : קודם כל, זה שאתה מנגן על הבריאות של, זו בעיה שלך.
- מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא מתבייש?
- מר אלי שבירו : אני לא מתבייש. אתה לא מתבייש.
- מר רון נחמן-ראה"ע : אתה לא מתבייש?
- מר אלי שבירו : כשאתה מצביע על מישהו ואתה אומר משהו,
- מר רון נחמן-ראה"ע : איזה מן דבר? תת אדם.
- מר אלי שבירו : לא הפרעתי לך.
- מר רון נחמן-ראה"ע : תת אדם.
- מר אלי שבירו : לא הפרעתי לך. לא הפרעתי לך. כשאתה מצביע למישהו,
- מר רון נחמן-ראה"ע : בושה.
- מר אלי שבירו : כשאתה מצביע למישהו תזכור שיש עוד 3 אצבעות,
- מר רון נחמן-ראה"ע : שמענו, שמענו, שמענו.

מר אלי שבירו : תן לי לסיים את המילים שלי. אתה אמרת את מה שיש לך, אני אגיד את מה שיש לי. אתה גם לא תצליח להרגיז אותי ואתה גם לא תוציא אותי משיווי משקל. אני רק אומר לך, איך אתה אמרת, תמיד אתה אומר – את מכבדי אכבד – אבל אתה לא מכבד אף אחד ואתה מצפה שאחרים יכבדו אותך. ולכן אני אומר, שלושת האצבעות, תסתכל טוב טוב במראה.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, יוסי.

מר יוסי חן : תראה, אדוני ראש העיר, אתה עלי לא יכול להגיד אפילו רבע מילה. אני זה שאיך שחלית בפעם הראשונה, מאופוזיציה, 8 חודשים הצבעתי איתך.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון.

מר יוסי חן : ובפעם השניה, איך שקרה לך האירוע,

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון.

מר יוסי חן : הפסקתי לכתוב לך מכתבים. הפסקתי לתקוף. באתי אליך, התחבקתי איתך בתוך הלשכה שלך ושמרתי על ממלכתיות. איך אמרת? מי שמכבד אותך אתה מכבד אותו? אני אומר לך שאתה לא מכבד אף אחד. אתה ממשיך עם המשחקים שלך ועם ה"תחמונים" שלך, גם עם זה שחושב שייצא לו מזה משהו וגם עם כל הסיעה שלך, שהם כבר איבדו אמון בך, באמת אני אומר לך. העירייה הזו מתנהלת,

מר יחיאל טוהמי : יוסי, יוסי,

מר יוסי חן : תן לי, אחר כך תגיב. אחר כך תגיב. תבקש רשות דיבור.

מר יעקב עמנואל: לא אבקש.

מר יוסי חן: תבקש, אני אומר לך, אדון עמנואל יעקב,

מר יעקב עמנואל: כן. על מה את המדבר?

מר יוסי חן: שמטעים אותך ועובדים עליך וימים יגידו. כמו שאמרתי לך
כמה פעמים.

מר יעקב עמנואל: מי עובד? מי עובד עלי?

מר יוסי חן: מי שמנהל לך, ראש הסיעה שלך. כמו שבפעם הקודמת,
אמרתי לך כבר פעמיים,

מר יעקב עמנואל: ראש העיר עובד?

מר יוסי חן: חכה, תגיב. אני לא הפרעתי לך.

מר יעקב עמנואל: לא ישבנו וסיכמנו משהו?

מר יוסי חן: עזוב, לא מסכמים שום דבר, לא מסכמים שוב דבר כי הכול
זה עניין של משחקים והצגות. אין שום כוונה,

מר יעקב עמנואל: של מי?

מר יוסי חן: של יו"ר הסיעה שלך. עכשיו, את ההצגות האלה,

מר יעקב עמנואל : הוא ראש העיר. תגיד ראש העיר.

מר יוסי חן : הוא יו"ר הסיעה שלך. הוא ראש העירייה, הוא לא ראש העיר.

גב' לודמילה גוזב : באמת?

מר פבל פולב : תלמדי את התקנון.

מר יוסי חן : כן. עכשיו בוא, באמת אני אומר לך, רצית את זה? תקבל את זה. אבל יותר מזה אני אומר לך, אתה גם לא מתנהל, העירייה לא מתנהלת על ידיך. אם אתה היית כמו בימים היפים, שאני ביד שלי 12 שנים עשיתי אותך ראש עיר, ולא ביקשתי שום דבר, אתה יודע, הייתי מצביע והולך הביתה, אני אומר לך שהיום אתה לא מנהל. אתה לא יודע מה קורה בעירייה בכלל. אתה לא יודע איזה הפקרות יש פה. אתה לא יודע איזה בזבוזים של מאות אלפי שקלים שנזרקים לים. והגיע הזמן, אני אומר, מחר בבוקר כשאתה קם, אם אתה מרגיש טוב ואתה יכול לנהל את העסק הזה, קח את כל המנהלים, תבדוק שקל שקל מה קורה, מה קורה בעיר, מה קורה בהיכל התרבות, מה קורה בחברה החדשה שהקמת, מה קורה עם כל עובדי המתנ"ס שנמצאים בחוסר ודאות, כולם לחוצים, הולכים לפטר אנשים שרצו איתך ותמכו בך שנים. הם בוכים בבתים ואף אחד לא מעניין אותו. אז אני מציע לך, קח את זה לתשומת ליבך. סיימתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : עוד מישהו? אני חוזר ואומר עוד הפעם, יוסי, ולך אני אומר, לא למישהו אחר, עם שבירו חבל על הזמן, לך אני אומר, לפחות אתה היית הוגן, באת אלי לחדר ומאיזו שהוא סיבה, אני לא יודע מה קרה, התהפך העניין.

מר יוסי חן : לא, עבר המועד, הבראת, הכול בסדר, לא רצית להרחיב קואליציה. הנה, אני אומר לך הכי פתוח, לא רצית קואליציה, רצית אופוזיציה.

החברים מסביבך גם יועצי אחיתופל כולם, רוצים גם שתהיה במצב הזה. אלה שאיתך טוב להם עם המצב הזה.

גב' לודמילה גוזב : למה אתה אומר על כולם?

עו"ד אריאל עזריה : אל תצביע עלי.

מר יוסי חן : אתה לא. אתה תמיד היית הוגן. אריאל, אני יכול להגיד, הנה, אריאל לפרוטוקול, אריאל זה הבן אדם הכי הוגן. אני אומר לך,

גב' לודמילה גוזב : באמת, רק אריאל, יוסי?

מר יוסי חן : בואי, אני מציע לך, אל תיכנסי, תאמיני לי. את יודעת שתמכתי בך לסגנית ראש עיר מהאופוזיציה ולראשונה בתולדות,

גב' לודמילה גוזב : אבל למה אתה ...

מר יוסי חן : אין לי שום דבר, תאמיני לי, אין לי שום דבר. אני אומר לך שאנשים שמסביבו של ראש העיר, אם זה אנשי המקצוע, יש לו יועצי אחיתופל. הם מביאים אותו למצב שהוא נמצא בו עכשיו וזה רק ההתחלה. יודעים איפה זה מתחיל, לא יודעים איפה זה ייגמר. לא יודעים איפה זה ייגמר, רון. הסוף של זה יהיה, אני אומר לך, הסוף שאתה תזרוק את הכול ותלך. אני אומר לך, תזכור מה אני אומר, זה מוקלט.

מר רון נחמן-ראה"ע : הואיל והפעולה שלכם, הפעולה שלך, של שבירו ועוד מישהו, פבל, אני יכול להגיד לך רק דבר אחד, יש כאן התנהגות של לנסות לשתות את הדם של ראש העיר בסיטואציה הזאת. אם עד כדי כך התבונה לא נמצאת אצלכם בראש, אז אני אומר לך – נא לא לאיים עלי.

מר יוסי חן : אני לא מאיים.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה שיהיה וכל הדברים האלה.

מר יוסי חן : ואל תיקח את זה למקומות האישיים. ממש לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לוקח. אני לוקח.

מר יוסי חן : ואין פה איומים. אני מדבר איתך עכשיו רק פוליטית. רק

פוליטית אני מדבר איתך.

מר רון נחמן-ראה"ע : אין לי פוליטיקה.

מר יוסי חן : מה זה אין? כשאין רוב אז אין פוליטיקה וכשיש רוב יש

פוליטיקה? מה זה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני גמרת. אין לי פוליטיקה. יש לי כאן כרגע עניין אישי

עם כל אחד מכם.

מר יוסי חן : אני אין לי איתך עניין אישי. אתה רוצה איתי עניין אישי?

נעביר את זה לפסים אישיים?

מר רון נחמן-ראה"ע : על כל אחד שמתנהג כפי שהוא מתנהג עם ראש העיר

בסיטואציה הזאת, אם זה שבירו, אם זה צ'רנוגלז שאשתו בשירותי הרווחה שלנו

יודעת בדיוק מה מדובר, ואתה פבל.

מר מקס צ'רנוגלז : אתה עוד פעם מאיים?

מר רון נחמן-ראה"ע: חס וחלילה. חס וחלילה. אתה יודע קצת חוץ מאיומים עוד משהו לדבר?

מר מקס צ'רנוגלז: למה אתה נכנס למשפחות בכלל?

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה שומע מה אני אומר לך? אתה איש, כמו ההוא שמתחת לפני המים, עם הקרוקודיל, עם המשקפיים, זה אתה. ואל תספר לי סיפורים, אני עוד לא יודע לקרוא את מה שאתה כותב, אבל אני מקבל את הדברים האלה. בזמן האחרון הפסקתי, אולי תעשה עכשיו חדש. בושה וחרפה.

מר מקס צ'רנוגלז: בושה וחרפה מה שאתה עושה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא אומר מילה,

מר מקס צ'רנוגלז: בושה וחרפה מה שאתה עושה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא אומר מילה על סמו, אני לא אומר מילה על שירה דקל. אני אומר, פבל ואתה, חבל ...

מר מקס צ'רנוגלז: מה זה השקרים האלה? מה זה? מה זה? עזוב את אשתי. עזוב את אשתי בשקט.

(מדברים ביחד)

מר מקס צ'רנוגלז: אנחנו מדברים על ה... שלך, אני לא בחרתי אותך, תפסיק עם זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אגיד מה שאני רוצה.

מר מקס צ'רנוגלז: תפסיק עם זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא שואל אותך.

מר מקס צ'רנוגלז: אל תקבל ... של אנשים.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא שואל אותך.

מר מקס צ'רנוגלז: בסדר. אז אמרו לך, זה יחזור אליך.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר גמור. כמו שאשתו של שבירו יושבת בדברים האלה,

והוא עושה פה דברים שהיא מבינה מה שהוא עושה.

מר אלי שבירו: כשאתה חלית, אני רוצה להגיד לך גם כן, התקשרתי אליך,

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, כן, כן, בטח.

מר אלי שבירו: וגם אנחנו ישבנו,

מר מקס צ'רנוגלז: הוא היה היחיד מכל החברים שלך.

מר רון נחמן-ראה"ע: ציינתי את זה.

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו: אתה מסתכל על הדברים, אבל זה לא משנה. אתה יכול

להגיד מה שאתה רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אגיד שני דברים.

מר אלי שבירו : אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע : לפרוטוקול.

מר אלי שבירו : לפרוטוקול, בוודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע : שיהיה כאן, למען זה שהציבור יידע מי אתם.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד משהו. בואו נתנהל כמועצה, בואו נהיה ענייניים.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה מועצה?

מר אלי שבירו : ענייניים, אנחנו ענייניים.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה מועצה?

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן : יחיאל, בוא לא נדבר בכלל, נצביע ונלך. קדימה, תעלה להצבעה.

מר מקס צ'רנוגלז : עוד מעט נגיע לילדים, מה עוד? לאן נלך? זה ענייני נקרא?
זה ענייני נקרא?

מר יוסי חן : הוא לא צודק שמכניסים את אשתו? אני, אם מישהו היה מכניס את אשתי, תאמין לי, אוי ואבוי לו. אם מישהו היה מכניס לי את המשפחה או את אשתי, לא הייתי עוזב אותו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מתרגז, נכון?

מר מקס צ'רנוגלז : אני?

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מתרגז?

מר מקס צ'רנוגלז : אני?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

מר מקס צ'רנוגלז : מה פתאום? אני, חבל לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אני שומע אותך, אתה מתרגז.

מר מקס צ'רנוגלז : חבל שראש העיר מתנהג ככה. חבל לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה חבל לך?

מר מקס צ'רנוגלז : חבל לי עליך, שאתה מתנהג ככה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תסתכל בראי.

מר מקס צ'רנוגלז : אני מתנהג בסדר גמור. אתה לא יכול להצביע על שום דבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה כמו חלקלק.

מר מקס צ'רנוגלז: כן, כן, כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: חלקלק.

מר יחיאל טוהמי: מקס, חבל שאתה לוקח את זה למקום אחר. הוא לא התכוון

אליך ככה. הוא אמר לך שאשתך מכירה את המצב בתוך העיר.

גב' לודמילה גוזב: הוא לא אמר אף מילה, באמת, מה פתאום?

מר מקס צ'רנוגלז: אל תתרגם לי, אני מבין את כל מה שאומרים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא מבין שום דבר.

מר מקס צ'רנוגלז: אל תתרגם לי.

מר יחיאל טוהמי: אני לא בא להגן עליו, אבל אתה מכניס פה פן שלא נכון

להגיד אותו. איומים? הוא לא איים עליך, עזוב.

מר מקס צ'רנוגלז: אל תתרגם לי.

מר רון נחמן-ראה"ע: תתבייש בהתנהגות שלך, אדון צ'רנוגלז.

מר יחיאל טוהמי: בואו לא נרד, באמת, בואו נהיה ענייניים. יש פה הצעות.

בואו נתייחס להצעות שיש.

מר מקס צ'רנוגלז: למה לרדת לרמות האלה?

מר יחיאל טוהמי: בואו נפסיק עם זה.

מר מקס צ'רנוגלז: למה?

מר אלי שבירו: אנחנו לא התחלנו.

מר יחיאל טוהמי: אני יכול להגיד משהו?

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, טוהמי, בבקשה.

מר יחיאל טוהמי: יש פה ישיבה. בא מנכ"ל החברה הכלכלית, מסביר. אמיתי.

משכנע אתכם? על הכיפאק, תצביעו. לא משכנע אתכם – תצביעו נגד. זה בסדר. אנחנו צריכים להיות ענייניים, באמת אני אומר את זה. עזוב את הויכוחים האלה, גם רון נחמן לא צריך להגיד מה שהוא אומר עכשיו.

מר יוסי חן: מה אנחנו ביקשנו אבל? לשבת עם החברה הכלכלית בישיבה

שלא מן המניין. יש לנו עוד נושאים פתוחים איתו, רוצים להעלות הכול ביחד.

גב' לודמילה גוזב: יוסי, תן לו לדבר.

מר יחיאל טוהמי: הוא מצפה, יש לו את הציפיות שלו, וזו זכותו.

מר יוסי חן: הוא לא מצפה, הוא רגיל מהשנים עברו. אבל השתנו דברים.

מר יחיאל טוהמי: אבל החיים משתנים, נכון?

מר יוסי חן : נכון. השתנה. עכשיו אין מספיק ידיים, מה לעשות?

מר יחיאל טוהמי : אז הוא מצפה קצת... אבל עזוב, זכותכם, אני לא מתווכח על כלום. בא יונתן, הוא בא לפה, תכבדו אותו, הוא יסביר לכם. זה לא בשביל רון נחמן. זה פשוט, הקרן העבירה כסף לחברה הכלכלית, אנחנו צריכים,

מר רון נחמן-ראה"ע : לא הקרן. ראש העיר גייס תרומות עבור עיריית אריאל, שהעבירה את זה,

מר יחיאל טוהמי : בסדר. בסך הכול, אנחנו בעלי המניות.

מר רון נחמן-ראה"ע : לבנייה של המרכז המסחרי, שכולכם יושבים בתוך בתי הקפה.

מר יעקב עמנואל : עם כל הכבוד לך, אתה לא היית חלק מהויכוחים שהיית מתווכח איתו לא עניינית בישיבות? פתאום עכשיו אתה מטיף?

מר יחיאל טוהמי : אבל אני אגיד לך למה, אני אסביר לך משהו.

מר יעקב עמנואל : אני מצר על כך שכל דיווח של ראש העיר נהפך לאיזה שהוא מן כזה 'סמטוחה'. אבל אתה יודע מה, אתה חלק מזה. אל תרחץ בניקיון כפיד, תעשה טובה.

מר יחיאל טוהמי : אין לי שום טענה אליך, יענקל'ה, תגיד מה שאתה חושב, זה בסדר, זו זכותך. אני רק אומר משהו אחר, בואו ...

גב' לודמילה גוזב : רק רציתי להגיד מילה אחת, ממש, זו לא מועצה, זה גן ילדים. באמת.

מר מקס צ'רנוגלז : צודקת 100%.

גב' לודמילה גוזב : נכון. אבל אתם גם בתוך גן הילדים. ומה, מקס, הוא אמר לך? הוא לא אמר אף מילה לא טובה על אשתך, ואתה עשית את זה בכוונה.

מר מקס צ'רנוגלז : לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון.

גב' לודמילה גוזב : כן. כן.

מר מקס צ'רנוגלז : כי הוא לא אומר את זה, לא בפעם הראשונה, והוא כל פעם מעלה את זה בזמן מסוים. ואני יכול להגיד הרבה מקרים שהוא אמר את זה ומתי גם הוא הפסיק להגיד את זה.

מר יחיאל טוהמי : אתה מכיר את המערכת. הוא לא צריך להגיד.

(מדברים ביחד)

גב' לודמילה גוזב : קודם כל צריך להיות כבוד לתושבים שהגיעו לפה. וממש, לא צריך ללכת לתיאטרון, לא צריך לשלם את הכסף. מספיק ללכת לפה.

מר מקס צ'רנוגלז : צריך, התיאטרון יותר טוב.

גב' לודמילה גוזב : לא, לא, לא. שם צריך לשלם, פה לא צריך לשלם.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, השחקנים יותר טובים בתיאטרון.

גב' לודמילה גוזב : אני מבקשת, יש תוכנית, נכון? אם מישהו רוצה להגיד משהו, אפשר לבקש את המילה. אבל בסדר, ממש, למה כולם צועקים כל הזמן?

מר יחיאל טוהמי : למה אישי? למה אישי?

גב' לודמילה גוזב : למה אישי ללכת?

מר מקס צ'רנוגלז : השאלה לא לפה. השאלה לשם.

גב' לודמילה גוזב : תשמע, אתה לא צריך לאהוב אותי ולא צריך לאהוב אותך, אבל יש סדר יום, נכון? זהו. בוא לעשות, פעם אחת בוא לעשות ככה. אם אני למשל רוצה להגיד משהו, אני אבקש את זכות הדיבור, וזהו, באמת.

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי. אני חוזר כאן לפני ההצבעה.

מר פבל פולב : אתה הבטחת לי שאני אגיד משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה רוצה לדבר? קדימה.

מר פבל פולב : המילה 'אישי'. שמעתי אצלך.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה זה?

מר פבל פולב : המילה 'אישי', הכול אצלי אישי. שמעתי ממך כשהייתי ממלא מקום שלך.

??? : מתחילים...

מר פבל פולב : שנייה. אל תפריע לי עכשיו. בלי כפיים ובלי דיבורים. כשאנחנו מדברים במועצה ויש הקלטה, זה לא אישי, זה הפורום לדבר פוליטיקה. אחרי שחלית ואחרי שנגמרה הישיבה, למי התקשרת כשהיתה לך בעיה עם מזגנים והיית צריך עזרה? הגענו אליך, טיפלנו. אין שום קשר אישי. אני דווקא מראה לך שהמועצה יכולה להיות אחרת. פה אני אלחם בך, כי אני לא מסכים עם הדרך שלך ולא אסכים עד שלא תשנה אותה. ואחרי הישיבה, אתה חלק מהתושבים של העיר, תקבל את כל הכבוד שיש, וקיבלת אותו. אז אל תערבב. אין שום דבר אישי נגדך. כראש העירייה יש לי.

מר יחיאל טוהמי : מה קרה בשנתיים הראשונות?

מר פבל פולב : אתה אל תפריע, לא פניתי אליך.

מר יחיאל טוהמי : מה קרה? קיבלת משכורת?

מר פבל פולב : לא, אני לא קיבלתי משכורת.

מר יחיאל טוהמי : לא קיבלת משכורת?

מר פבל פולב : מה פתאום?

מר יחיאל טוהמי : לא קיבלת שנתיים משכורת?

מר פבל פולב : אני דווקא כשהייתי אצלו עוד לא קיבלתי משכורת.

מר יחיאל טוהמי : כממלא מקום לא קיבלת משכורת.

מר פבל פולב : הגעתי אליו בלי משכורת. זה לא קשור לכסף. אז שום דבר אישי אין פה, ואם אתה רוצה להפוך את זה אישי אתה מצליח, זה לא בעיה, אבל אתה. אנחנו לא עושים שום דבר אישי נגדך כ-רון נחמן. כראש העירייה כן. זה מה שרציתי להגיד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני חוזר ואומר, הנושא של אישרור ואישור הקצאת המניות – מי בעד? ירים את היד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, לודה, מנו ואריאל. מי נגד? הצביעו נגד: יוסי, פבל, אבי, צ'רנוגלז ושבירו. לא התקבלה ההחלטה. זאת אומרת, המניות לא מוקצות לעיריית אריאל. 100%. הלאה.

החלטה : הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר יעקב עמנואל ו-5 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו) שלא לאשרר ולאשר את הקצאת המניות לעירייה ע"י החברה הכלכלית לאריאל בע"מ.

מר יעקב עמנואל : מה המשמעות של אי הקצאת המניות?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא מעניין אותי. בכלל לא מעניין אותי. אני, בפרוטוקול כתוב הדבר הזה, 5 מחברי המועצה לא עשו את זה,

מר יעקב עמנואל : לא, לא, אבל מה המשמעות המעשית?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא יודע.

עו"ד שרון שטיין : מבחינת הביקורת של משרד הפנים, הפרוצדורה של הקצאת המניות לא בוצעה.

מר רון נחמן-ראה"ע : זאת אומרת, עיריית אריאל לא קיבלה את המניות שלה.

מר אלי שבירן : שנשלים את ההקצאה של הדירקטורים, שיזמנו את הישיבה שלא מן המניין, אז נוכל להצביע.

עו"ד שרון שטיין : בסדר, אין בעיה. אז אנחנו נדווח למשרד הפנים שההצבעה של חברי המועצה, אם אפשר לדווח למשרד הפנים שההצבעה נגד נובעת מנושא של איוש הדירקטוריון.

מר יוסי חן : ההצבעה נגד, אתה רוצה תשובה – אני אגיד לך, נובעת מאי שיתוף פעולה, נובעת מזה שאתם מחליטים בלי להתייעץ עם אף חבר מועצה. ואנחנו גם נוציא מכתב למשרד הפנים. אני מבטיח לך, גם אני אוציא מכתב למשרד הפנים.

עו"ד שרון שטיין : אין שום בעיה, אז תוציא. אני מחכה למכתב אחר.

מר יוסי חן : ובוא נבדוק את הכול, הגיע הזמן שנבדוק את הכול.

עו"ד שרון שטיין : אין שום בעיה.

מר יוסי חן : נבדוק את המכרזים, נבדוק את הכול. את כל ההקצאות, כל כל המיליונים שמסתובבים.

עו"ד שרון שטיין : אבל, יוסי, אנחנו כבר שומעים את ה -

מר יוסי חן : הכול ייבדק.

עו"ד שרון שטיין : אני רואה את תנועות הידיים שתוציא מכתב למבקר.

מר יוסי חן: אני אוציא ואני אזמן אותך לוועדת ביקורת, ואתה תבוא לוועדת ביקורת יחד עם כל האנשים. הכול יהיה בסדר.

עו"ד שרון שטיין: אין בעיה. אין בעיה.

מר יוסי חן: הכול אנחנו נברר. זה הכול.

עו"ד שרון שטיין: אין בעיה. רק אני כבר 3.5 שנים מחכה למכתב.

מר יוסי חן: בסדר.

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע, אולי אתה שולח בדואר יונים.

מר יוסי חן: אתה גם תקבל.

עו"ד שרון שטיין: אולי אתה שולח בדואר יונים והיונה עוד לא נולדה, הוא לא הטילו את הביצה.

מר יוסי חן: למה, מה קרה עם המנכ"לית? מה קרה עם המנכ"לית שאישרתם אותה פה אחד והיא לא היתה מנכ"לית? מי שלח את המכתב, אתה? אתה זוכר את המכתב?

מר רון נחמן-ראה"ע: עזוב את הדבר הזה. חברים אני רוצה לעבור לסעיף הבא. מי שיצביע – יצביע. אנחנו נכתוב את מה שיש. עזבו את הדברים האלה.

3. דיון ואישור המלצת הוועדה המקצועית לתמיכות לחלוקת התמיכות לעמותות

לשנת 2012.

מר רון נחמן-ראה"ע: סעיף של המלצת הוועדה המקצועית לתמיכות לחלוקת התמיכות לעמותות לשנת 2012. מי מציג את זה? מי מדבר כאן על התמיכות?

מר ג'והר חלבי: רבותי, בקשר לתמיכות. אחרי הישיבה הקודמת של חלוקת התמיכות, הוועדה – מוטי, שרון ואני – ישבנו, ואנחנו ממליצים לחלק את התמיכות לפי הטבלה שמוצגת בפניכם. אנחנו נתחיל קודם כל עם החינוך ונוער. יש לנו פה 3 עמותות שהגישו את הבקשות. אנחנו הלכנו פחות או יותר לפי המתווה של שנה שעברה. חילקנו 50% מהתמיכות לפי העמותות ו-50% לפי מספר החניכים בעמותות. על כן יצא ככה, שעמותת הצופים, לפי 50%, מקבלים, וחלק יחסי גם, מקבלים 30,700 ₪. החלק השני, לפי 45% מהיתרה, זה על פי התייחסות גם לפעילות שלהם בקהילה, נתנו להם 45%, שזה מהווה 83,800 ₪, וזה בנוסף לתמיכה עקיפה שהם מקבלים שהיא לא נכללת כאן ב-236,000 ₪.

מר יחיאל טוהמי: עוד 100,000 ₪.

מר ג'והר חלבי: ביחד, יותר. בני עקיבא – יקבלו לפי 50% - 70,800 ₪. לפי חלק יחסי מקבלים 106,000 ₪. בסך הכול יוצא להם 170. הנוער הלאומי מקבלים 16,500, ולפי החלק היחסי, לפי האחוזים, 25%, יוצא להם 46,000 ₪.

סך הכול החלוקה היא 236,000 ₪ לשלושת העמותות האלה.

מר יוסי חן: אם אנחנו מאשרים את זה היום, מתי עובר הכסף אליהם?

מר ג'והר חלבי: עד סוף השנה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי בעד לאשר את תנועות הנוער? ירים יד. פה אחד כולם.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את התמיכה לתנועות הנוער בסך של 236,000 ₪, על פי המלצת הועדה המקצועית לתמיכות.

מר ג'והר חלבי: חברה וקהילה – יש לנו פה 5 עמותות: יש לנו את פעמונים – שנתנו לה 10,000 ₪. יש לנו חסד לחיים – נתנו להם 25,000 ₪. יד שרה – 15,000 ₪. ועד למען החייל – 33,000 ₪. מוזיאון השואה – 30,000 ₪. סך הכול חלוקה של מלוא הסכום שהוקצה על ידי העירייה – 113,000 ₪.

מר יוסי חן: פה אנחנו מבקשים בבקשה לשנות כמה מקומות. אני מבקש: חסד לחיים – 25,000 ₪. יד שרה – 25,000 ₪. ועד למען החייל – 60,000 ₪. מוזיאון השואה – 35,000 ₪. זה מתוך המסגרת של התקציב.

מר אלי שבירו: בתוך המסגרת של התקציב. אנחנו לא פורצים את מסגרת התקציב.

מר יוסי חן: אנחנו לא פורצים את המסגרת.

מר ג'והר חלבי: אתם אישרתם 113,000 ₪ חברה וקהילה.

עו"ד שרון שטיין: אתה יכול לשחק בתוך ה-113.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל אתם לא יכולים, זו לא תוכנית כבקשתך.

מר יוסי חן: אנחנו במסגרת התקציב, לא מוסיפים שקל, לא מורידים שקל, לא כלום.

מר אלי שבירו: 565,

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אתה יודע לעשות חשבונות נהדר, על הכסף של מישהו אחר.

מר אלי שבירו : לא על הכסף של מישהו אחר.

מר רון נחמן-ראה"ע : תקשיב לי רגע אחד. אתה יודע לעשות חשבונות על הכסף של מישהו אחר.

מר אלי שבירו : לא.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה? זה כסף של המועצה, לא הכיס שלך.

מר פבל פולב : אבל לאן זה הולך?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מתערב בזה בכלל. בניגוד לך, אני לא מתערב בזה, זה לא מעניין אותי. אני צריך להביא כסף לאריאל כדי שיתאפשר לה לתת לכל מיני גופים משהו. אתה עושה הנהלת חשבונות. יש לך 560 ואתה עושה,

מר אלי שבירו : המועצה אישרה 560.

עו"ד שרון שטיין : אבל המועצה אישרה לפי סעיפים.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש סעיפים.

מר אלי שבירו : אתם מבקשים לעשות פה שינוי בסעיפים ולהעביר 100,000 ₪ לחברת גוונים.

עו"ד שרון שטיין: כי זה "ספייר". לא מבקשים שום דבר. זו המלצה.

מר יחיאל טוהמי: מי זה פעמונים?

עו"ד שרון שטיין: קודם כל, אתם לא מקשיבים, תסלח לי שאני מעיר לכם, אתם לא מקשיבים. אלי, אני נמצא 4 שנים בישיבות תקציב, כל שנה שאלי גלעד מגיע הוא מספר על עמותת פעמונים ומה היא עושה בתוכנית העבודה. בגדול זו עמותה, שמה שהיא עושה, היא נותנת עזרה למשקי בית, ייעוץ למשקי בית, ייעוץ כלכלי לניהול משקי בית. הוא כתב שבערך כמות המשפחות שנעזרת בשירותים שלהם היא בממוצע 10 משפחות, לפעמים זה קצת יותר, לפעמים זה קצת פחות בעניין הזה.

מר יחיאל טוהמי: ועד למען החייל 33,000 ₪ זה יפה.

עו"ד שרון שטיין: שניה רגע. מה שאני אומר זה כזה דבר. בישיבה הקודמת, שהיתה לפני שבועיים, חילקתם את התמיכות לפי תחומים. עכשיו לא חוזרים אחורה.

מר יוסי חן: עכשיו אנחנו רוצים לשנות את התחומים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יכול לבקש. לא עושה את זה.

מר יוסי חן: נעשה הצבעה.

עו"ד שרון שטיין: אתה יכול להצביע, אבל אני לראש העיר ולגזבר לא אתן לחתום על הצ'ק.

מר יוסי חן: אל תיתן.

עו"ד שרון שטיין: אז תצביעו.

מר יוסי חן : אל תיתן. אני מציע לך בכלל אל תכנס את ישיבות המועצה.

יש לך ישיבה שלא מן המניין שאתה לא מכנס,

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : אל תעשה ככה עם האצבע.

מר יוסי חן : אני אעשה לך ככה עם האצבע.

עו"ד שרון שטיין : לא, אתה לא תעשה ככה עם האצבע.

מר יוסי חן : אתה תפסיק להתנהג כמו חבר מועצה ותתנהג כמו יועץ

משפטי.

עו"ד שרון שטיין : סליחה, רבותי, אתם אישרתם,

מר יוסי חן : תהיה ניטראלי. אתה מייצג גם אותי.

עו"ד שרון שטיין : אני מייצג גם אותך ואני אומר לך בדיוק באיזה תחומים

מותר לך, באיזה דברים מותר לך להחליט ובאיזה דברים אסור לך להחליט.

עכשיו, הסכום הזה,

מר יוסי חן : אתה קובע אם אסור לי, אם מותר לי?

עו"ד שרון שטיין : אני לא קובע, זה אתה קבעת. אתה קבעת.

מר יוסי חן : אני עכשיו יושב ומצביע. אתה אל תעביר כסף. אני אומר לך

להעביר?

עו"ד שרון שטיין: זה לא עלה נידף ברוח.

מר יוסי חן: אל תעביר.

עו"ד שרון שטיין: ואנחנו, כשאנחנו ישבנו וחילקנו את ההמלצה,

מר יוסי חן: עיריית אריאל מתווה מדיניות. אנחנו נקבע. לא פורצים תקציב.

עו"ד שרון שטיין: אני רק אומר לכם דבר מאד פשוט, תעשו מה שאתם רוצים, בעניין הזה אתם יכולים לקבל איזו החלטה ... ראש העיר והגזבר, העמדה שלי שאסור להם לחתום אלא עד הסכומים,

מר יוסי חן: אז העמדה שלך.

עו"ד שרון שטיין: אם אתם רוצים בתוך אותו סעיף,

מר יוסי חן: לא, לא, אנחנו לא רוצים בתוך אותו סעיף.

עו"ד שרון שטיין: אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה ולא רוצה.

מר יוסי חן: אתה תגיד לי מה בתוך אותו סעיף?

עו"ד שרון שטיין: אני אומר לכם שאתם לא יכולים לחרוג מתוך המסגרת שנקבעה לסעיף. נקודה.

מר יוסי חן: לא חורגים. לא חורגים. אנחנו לא חורגים בכלום.

מר אלי שבירו: כמו שאנחנו אישרנו את הסעיף,

עו"ד שרון שטיין: כמו שאתה החלטת שאתה ממלא מקום ואתה לא, אתה גם יכול להחליט בעניין הזה.

מר פבל פולב: למה אני כחבר מועצה לא יכול לשנות סעיף? למה?

עו"ד שרון שטיין: מאותה סיבה שאתה גם לא יכול לחזור ברברס אחורה ולשנות את תקציב התמיכות, ולחזור עוד יותר אחורה ולשנות את הקריטריונים. התמיכות זה דבר שנבנה אבן על אבן על אבן. כל דבר. מהקריטריונים,

מר פבל פולב: התקציב הכללי לא משתנה.

עו"ד שרון שטיין: לא חשוב, אבל אתם אישרתם. אתם אישרתם.

מר יוסי חן: אבל אתה לא חילקת אותו נכון. איך הגעת למצב שבמוסדות,

עו"ד שרון שטיין: אישרתם 113,000 ש"ח. זה נועד למנוע בדיוק את הדברים האלה.

מר יוסי חן: אז אני אשאל אותך שאלה אחרת. אבל למוסדות דת אישרנו 150,000, רשמתם פה רק 70,000. על איזה בסיס עשית את זה? על סמך מה?

עו"ד שרון שטיין: על סמך החלטה שלך בפעם הקודמת.

מר יוסי חן: לא החלטה שלי. אני אמרתי 150,000 למוסדות דת. לא 70.

עו"ד שרון שטיין: תסתכל מה כתוב.

מר יוסי חן: מה זה תסתכל?

מר יעקב עמנואל: עניינית, תראה, אם חברי מועצה, ולא משנה מה דעתי, מעלים כאן את הסוגיה הזאת במלוא עוצמתה, כלומר, יש משהו שמציק להם, בסדר? באמת, בלשון מאד פרוזאית. אם זה מציק, האם יש דרך לשנות סעיפים בפנים? אם תגיד קטגורית לא כי משפטית אי אפשר – בסדר. אבל אם אתה אומר כן, לא קרה שום דבר. משה דיין אמר – רק חמור לא חוזר בעצמו.

מר יוסי חן: הוא עשה לבד שינוי. הוא רשם 150,000 לבתי כנסת ומחלק 70. הוא בעצמו עשה שינוי. מה אתה מספר לנו סיפורים?

מר אלי שבירו: כשהיו צריכים לקבוצת הכדורסל, פתאום היה.

מר יוסי חן: פתאום היה. 250,000, ראש העיר אמר – אני ראש העיר. הכול אפשר.

מר יעקב עמנואל: למה לריב, אתה מבין, אם אפשר להסדיר את זה?

עו"ד שרון שטיין: קודם כל, אף אחד לא רב עם אף אחד.

מר יעקב עמנואל: לא רבים. ההתנהלות של ה -

עו"ד שרון שטיין: לא. תקשיב, מנו, מצב התמיכות זה דבר שנבנה נדבך על נדבך. בשביל למנוע מצבים שבהם גורם כזה או אחר על בסיס ... לא חוזרים אחורה.

זאת הסיבה שמשרד הפנים מאד מאד נוקשה בנושא של כספי התמיכות. זאת הסיבה. עכשיו, אם קבעתם את המסגרת לסעיף מסוים. אנחנו הצענו 110, אתם רציתם 120, לקחתם מסעיף אחד, בסדר? כמו שלא ישבת בתמיכות והגדלת, אני מזכיר לכם את הויכוח בפעם הקודמת,

מר יעקב עמנואל : נכון, אבל מצאנו את הדרך פה בישיבה הקודמת,

מר יוסי חן : אנחנו גם לא אמרנו 100,000 ... ולא אמרנו 36,000 להחזיר לקופת העירייה. לא אמרנו את זה. אתם אמרתם את זה.

עו"ד שרון שטיין : על ה-136,000 האלה ביקשתם למצוא, ואני מזכיר לכם, ביקשתם שאנחנו נמצא דרך איך להעביר את זה,

מר יוסי חן : זה היה בנוסף.

מר אלי שבירו : לא, זה היה בנוסף.

מר יוסי חן : תקרא את הפרוטוקול, זה בנוסף.

עו"ד שרון שטיין : תקראו אתם. סליחה, אלי, אני מציע שאתה תקרא את הפרוטוקול לא מהעמוד שנח לך אלא תזוז 7 עמודים אחורה. כי אני מניח שאתה ראית את המייל שאני כתבתי לשירה בדיוק על ההערה שלה.

מר יוסי חן : אמר ראש העיר – זו התחייבות שלי 100,000 בנוסף. אל תיתן. אל תיתן.

עו"ד שרון שטיין : לא אני נותן. זה בדיוק נועד למנוע את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני רק אומר לכם,

עו"ד שרון שטיין: שניה רגע, רון.

מר יחיאל טוהמי: זה או הכול או כלום.

עו"ד שרון שטיין: זה או הכול או כלום. אתה לא יכול לחלק חלק.

מר רון נחמן-ראה"ע: הכול או כלום. לא רוצים – לא צריך.

מר יוסי חן: אין בעיה, שלא יהיה כלום. אתם לא רוצים כלום? אתם לא

רוצים לחלק? אין בעיה. אל תחלקו. ראש העיר לא רוצה לחלק? אל תחלק. אתה עושה הכול, אתה קובע. אנחנו כאלה קטנים. אתה קובע. מי צריך חברי מועצה? לא רוצים לחלק? שלא יחלקו. מה קרה? שיבואו בתי הכנסת - יעשו הפגנות. יבואו תנועות נוער – יעשו הפגנות. מה הבעיה? מה הבעיה? יעשו, תאמין לי יעשו. לא תיתן להם כסף, תראה איזה הפגנות יעשו.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, אני הבנתי את התזמורת היום, את המנגינה. עד

אוקטובר 2013 כל ישיבה יהיו לנו את הדברים האלה. ואני הודעתי לכם שאני לא אתרגז, לא אתווכח אתכם. מי שרוצה בעד – בעד.

מר פבל פולב: זה כסף לתושבים. למה אתה לא משתף פעולה? זה כסף

בשבילי? בשביל מישהו פה? זה לתושבים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש מהגזבר, תלך את כל ההצעה של ראש העיר,

מר אלי שבירו: אבל הצבענו כבר על זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז אני חוזר,

מר אלי שבירו : אי אפשר. הצבענו כבר.

מר יוסי חן : הוא אמר – אסור לחזור אחורה. עכשיו חוזרים אחורה?
הצבענו.

מר אלי שבירו : אי אפשר לחזור אחורה.

מר יוסי חן : עכשיו חוזרים? לפני דקה אמרתם לא חוזרים.

מר אלי שבירו : עכשיו אתה רוצה קדימה? בבקשה.

מר ג'והר חלבי : היתה טעות בהצגה של החלק הראשון.

מר אלי שבירו : איזו טעות?

מר יוסי חן : הצבענו בעד גם, לא טוב?

מר ג'והר חלבי : אתה תצביע, זו בעיה שלך, אני רק מציג את הטעות שלי. זו טעות שלי, לא שלך, לא של אף אחד, אני טעיתי.
אני הצגתי בפניכם שחילקנו 30,000 שקל ועוד 83. לא, סליחה, זו טעות,

מר יוסי חן : סך הכול 83. אנחנו יודעים.

מר ג'והר חלבי : אני אומר לפרוטוקול, נאמר על ידי הגזבר משהו אחר. אני צריך להגיד מה שיש.

מר יחיאל טוהמי : אמרתי לך 100, אתה אומר 130. טוב, נו, בסדר.

מר ג'והר חלבי : בסדר, טעיתי.

מר רון נחמן-ראה"ע : חברים, אני רוצה שנלך עכשיו לאורך כל ההחלטה של ועדת התמיכות, מה שהלך שם, תסקור אותם אחד אחד ונעשה אחר כך בסוף הסקירה את ה-

מר אלי שבירו : אבל תנועות נוער אנחנו כבר הצבענו.

מר ג'והר חלבי : הצופים יקבלו 83,800 ₪. בני עקיבא יקבלו 106,200 ₪. הנוער הלאומי יקבלו 46,000 ₪.

מר יחיאל טוהמי : זה הצבענו על זה.

מר אלי שבירו : על זה הצבענו.

מר ג'והר חלבי : פעמונים יקבלו 10,000 ₪. חסד לחיים – 25,000 ₪. יד שרה – 15,000 ₪. ועד למען החייל – 33,000 ₪. מוזיאון השואה – 30,000 ₪. מו"פ – 10,000 ₪. עמותת חב"ד – 10,000 ₪. המרכז הישראלי – 10,000 ₪. בית כנסת היכל יוסף – 10,000 ₪. בית כנסת יהושע בן נון – 10,000 ₪. בית כנסת הרמב"ם – 10,000 ₪. בית כנסת שבות אריאל – 10,000 ₪. בית כנסת אחוות אחים – 10,000 ₪. זה סך הכל התמיכות.

מר אלי שבירו : אני מבקש להגיב. אנחנו רוצים להציע הצעה נגדית.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא,

מר אלי שבירו: אני רוצה לדבר, מותר לי לדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע: מותר לך, אבל אני אומר לך כרגע, אני לא מקבל שום הצעה נגדית.

מר אלי שבירו: אני רוצה לדבר, מותר לי להגיד לפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע: מותר.

מר אלי שבירו: אנחנו לפרוטוקול רוצים לבוא ולהגיד, נושא של חינוך ונוער הצבענו אז אין עם זה בעיה. חברה וקהילה, פעמונים – 10,000 ₪. חסד לחיים – 25,000 ₪. יד שרה – 25,000 ₪. הוועד למען החייל – 60,000 ₪. מוזיאון השואה – 35,000 ₪. עמותת מו"פ – 10,000 ₪. כל מורשת דת וערכי דת, עמותת חב"ד, המרכז הישראלי, בית כנסת היכל יוסף, בית כנסת יהושע בן נון, בית כנסת הרמב"ם, בית כנסת שבות אריאל ובית כנסת אחוות אחים, כל אחד מהם 20,000 ₪. סך הכול הכללי אנחנו עומדים בדיוק במסגרת התקציב.

מר יוסי חן: 25,000 ₪ לרווחה.

מר אלי שבירו: ו-25,000 ₪ לרווחה,

מר יוסי חן: לנושא של החבר'ה האלה, 'הומלסים', שגרים בפארק. וזה עומד בתוך מסגרת התקציב בדיוק.

מר יוסי חן: הכול במסגרת התקציב. לא חרגנו בשקל.

מר מוטי אמיר: אני יכול לשאול שאלה? ומה קרה לכסף לספורטאים שהבטחתם?

מר יוסי חן : זה ראש העיר התחייב בנוסף. יש לך טעות, תקרא את הפרוטוקולים. חבל שאתה לא קורא, מוטי, תקרא. ראש העיר אמר – זו התחייבות שלי. זו התחייבות של ראש העיר. ירצה להביא – יביא, לא ירצה – לא יביא.

עו"ד שרון שטיין : בהמלצות הקודמות שלכם, אם תסתכלו עליהן, מופיע שם מראש ואתם אישרתם את זה, ואתם לא תחזרו עכשיו ברברס, תחליטו מה שאתם רוצים.

מר פבל פולב : למה?

עו"ד שרון שטיין : אישרתם עד הקצבה של 10,000 ₪ לכל בית כנסת.

מר אלי שבירו : לא אמרנו עד.

מר יוסי חן : יש לך טעות. יש לך טעות. גם בשנה שעברה בישיבת,

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו : שאלנו אותך, דרך אגב, בישיבה הקודמת שאלנו כמה הגישו, כדי שנדע.

מר יחיאל טוהמי : אלי, היתה הסכמה,

מר יוסי חן : ל-150,000.

מר יחיאל טוהמי : אבל היתה הסכמה, פעמונים זו היתה הסכמה של כולכם פה.

מר אלי שבירו: אין בעיה.

מר יחיאל טוהמי: היתה בעיה בעניין של בתי הכנסת.

מר יעקב עמנואל: נכון.

מר יחיאל טוהמי: אני אומר לכם, הנה, יגיד לכם יעקב. בעניין בתי כנסת, לא אמרו לי 7 בתי כנסת. אמרתם שיש,

מר רון נחמן-ראה"ע: 15.

מר יוסי חן: אריה אמר – אני לא יודע.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי: אני רוצה לסיים. אני חושב, קיבלנו החלטה בקשר לעמותות הראשונות שהזכרתי – חסד לחיים, פעמונים – אנחנו צריכים לקבל את ההחלטה איך שקיבלנו בסכומים האלה.

לגבי בית הכנסת - נאמר פה שיש פה בסביבות 12 עד 14 עמותות, וזה 10,000 ₪ לחלוקה. עוד פעם אני אומר, מכיוון שאין 14, אני חושב שצריך לחלק את כל הסכום של 150,000 ₪ לכל בתי הכנסת. פה, אין פה ויכוח בכלל, ולעשות תיקון. לחלק את ה-
160,

מר מקס צ'רנוגלז: לכל מי שהגיש?

מר יחיאל טוהמי: לכל מי שהגיש לחלק. פה צריך לתקן עוול שלפני 3 שנים קיבלו 5,000 ₪.

מר יוסי חן: ולפני 6 שנים לא קיבלו כלום.

מר יחיאל טוהמי: אז אני מבקש מכולכם, בואו כולכם נקבל החלטה שאנחנו הולכים כמו שאני אמרתי כרגע. פעם אחת תלכו איתי.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי: אתם עושים טעות. תזכרו מה שאני אומר לכם, תראו את ההצעה, בשנה הבאה תעשו מה שאתם רוצים.

מר יעקב עמנואל: אני מסכים אתכם, נשאר יתרה של כסף. תגמרו את עניין בתי הכנסת, נתווכח על שאר הדברים.

מר יוסי חן: אני בעד.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מצביע על שום דבר. אתה יכול להצביע על מה שאתה רוצה.

מר יוסי חן: אל תצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע: חבר'ה, סבלנות. יש הצעה שמובאת מטעם ראש העיר, מטעם מנגנון העירייה, בעקבות שעשו את העבודה בישיבות קודמות.

עו"ד שרון שטיין: ועל בסיס שנים קודמות.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם יכולים לקבל כל החלטה שבעולם. אני מעלה להצבעה את המסמך, את הסכומים והחלוקה של הדברים האלה כפי שהגזבר הציג את זה.

מר יוסי חן : פעם אחת תהיה לו עתירה בבית משפט, הוא ישלם את ה- 500 ומשהו אלף.

מר רון נחמן-ראה"ע : 100%.

מר יוסי חן : אתה לא יכול לעשות את זה. זה לא חוקי מה שאתה עושה.

מר רון נחמן-ראה"ע : מי בעד,

מר יוסי חן : אנחנו בעד ההצעה שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מבקש להעלות להצבעה,

מר יוסי חן : תעלה, אנחנו בעד ההצעה שלנו. עכשיו מחלקים את התמיכות. אתה יכול לחלק חלק מהתמיכות איך שאתה רוצה. 100,000 לגוונים, אתה יודע מה קורה שם? אתה בדקת את זה? תבדוק מה קורה שם. תבדוק כמה מאות אלפים הולכים שם. אני מבטיח לכם ... אני מבטיח לכם אישית.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה רוצה לשמור על שקט?

מר יוסי חן : אני שומר על שקט.

מר אריה ברסקי : אני גם רוצה להגיד משהו. הרי בעצם כל החלוקה הזאת של התמיכות מבוססת על איזה שהוא נוהל מסוים, שקבע אותו משרד הפנים, לא אנחנו קבענו אותו. יש חוזר מנכ"ל משרד הפנים 4/2006 שקבע איך מחלקים תמיכות. למה הנוהל הזה קבע את הדברים האלה? על מנת להימנע מהמצב שאנחנו נמצאים בו היום. כי אחרת כל פעם אתה בא לישיבה, מחליטים זה ככה, זה ככה. כי באותה מידה, כי כמה תקציב התמיכות הכללי, 236?

מר יוסי חן : 560.

מר אריה ברסקי : 560, סליחה, ... 560,000 שקל. אנחנו חברי המועצה ואנחנו מצביעים. תיאורטית אתה נשאר באותה מסגרת תקציבית, אתה לא פותח תקציב, נכון? כי אני אומר לשיטתך.

מר יוסי חן : זה לא שיטתי וזה לא מה שאני אומר. אריה, אתה יודע שזה לא מה שאני אומר. אתה יודע שאנחנו הוגנים.

מר אלי שבירו : חבל על הזמן. אתה מסלף את הדברים.

מר יוסי חן : נותרה יתרה. יש מסגרת, אנחנו לא פורצים את המסגרת, אנחנו במסגרת התקציב.

מר אלי שבירו : במסגרת בתי כנסת אמרנו נישאר באותה מסגרת תקציבית.

מר יוסי חן : אמרו לנו – השאירו את זה להיום – השארנו את זה להיום. היו אומרים לנו לא להשאיר להיום, היינו סוגרים את זה אז.

מר אריה ברסקי : אבל יש פרוצדורה, יש פרוצדורה, יש סדר של דברים.

מר יחיאל טוהמי : אלי, אתה עקשן.

מר אריה ברסקי : בהתחלה הרי אתם, חברי המועצה, קבעתם איך לחלק,

מר יוסי חן : 560 ומשהו קבענו. אתם קבעתם, אני לא קבעתי.

עו"ד שרון שטיין: אבל אתה אישרת את זה.

מר יוסי חן: אני לא קבעתי 100,000 לגוונים. וגם לא קבעתי 10,000 לכל בית כנסת, קבעתי 150,000 לכל בתי הכנסת.

עו"ד שרון שטיין: אולי יש לך בעיה בהבנת הנקרא ואתה קורא את מה שלא כתוב.

מר יוסי חן: יש לי הרבה הרבה בעיות.

עו"ד שרון שטיין: לא, אבל לא כתוב בשום מקום לאשר את זה. זאת המלצה. אתם לא רוצים? אל תעשו את זה.

מר יוסי חן: לא מקבל את ההמלצה שלך.

עו"ד שרון שטיין: זה יישב אצל ג'והר בתקציב.

מר יוסי חן: לא מקבל את ההמלצה שלך. נעשה לך עתירה אחת, יהיה חיוב אישי.

מר אלי שבירו: אם זה ככה, אז למה היינו צריכים להצביע על זה.

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן: אתה מטעה. אנחנו לא פורצים מסגרת.

מר אריה ברסקי: תן לי לסיים. אפשר להגיד לעמותה אחת להביא את כל התקציב. גם תיאורטית.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל לא עושים את זה.

מר אריה ברסקי : אני אומר, לפי השיטה הזאת אפשר גם לעשות את זה.

מר אלי שבירו : זו הסיבה לקשיחות.

מר אריה ברסקי : איך זה הולך? זה הולך ב-3 שלבים, 3 פעימות: פעימה

ראשונה – יש את הצעת התקציב. מצביעים על הצעת התקציב, על מסגרת התמיכות.

565,000 ₪, מסגרת תקציב העירייה, וזה מאושר. זה הסכום הכללי.

שלב ב' – שגם אתם הצבעתם, חברי המועצה הצביעו עליו, זה החלוקה של התמיכות

לפי הענפים, לפי התחומים – תחום הרווחה, תחום החינוך, תחום מוסדות דת. זה

בגדול.

השלב השלישי – ככה קובע הנוהל לפחות של מנכ"ל משרד הפנים, שמתקיימת ועדה,

קוראים לה ועדה מקצועית, שמורכבת משלושה – ממנכ"ל, מיועץ משפטי וגזבר. אני

משקיף. אני לא יכול להצביע. אין לי זכות הצבעה בשום דבר. והם קובעים את

הקריטריונים. בשביל זה החליטו, הרי לפני כן, אם אתם זוכרים, לפני כמה שנים

ועדת תמיכות,

מר יוסי חן : איך הגעת ל-10,000 בבתי כנסת? איך הגעת ל-100,000

לגוונים? איך הגעתם ל-36 להחזיר לקופת העירייה? למה 36? תחזיר 500 לקופה.

תחזיר 500. תחזיר 500 לקופה.

מר יעקב עמנואל : אריה, רון כבר אמר פעם, כשאתה מתחיל להסביר הבעיה

מסתבכת.

מר אריה ברסקי : היא לא מסתבכת.

מר יעקב עמנואל : בכלל, לא אתה, מי שמסביר. הבעיה היא שאם נשארים עודפים, זה לא כתוב בתמיכות שמחזירים לעירייה, זה הולך לתושבים. זה עקב אכילס, זה הסדין האדום. תפתור את הבעיה הזאת – פתרת את הבעיה. יש לך עודפים. זה כסף גדול? על זה שווה כל המלחמה הזאת?

מר יוסי חן : הוא רוצה להצביע על הכול. אני איתך בבתי הכנסת, אני איתך ברווחה, אני איתך בתנועות הנוער.

(מדברים ביחד)

מר מוטי אמיר : מנו ויוסי, אני רוצה להגיד משהו, תשמעו רגע. אתם מדברים על העודפים?

מר יוסי חן : אני לא מסכים.

מר מוטי אמיר : יוסי, תקשיב, לא יכול להיות מצב כזה שאנחנו פה נחליף את כל 3 התהליכים.

מר יוסי חן : אפשר. אפשר. אפשר.

מר מוטי אמיר : תנו לי להגיד לכם משהו.

מר יוסי חן : לא, באמת, אתה חושב שאני ועדת קישוט? יש לך טעות.

מר מוטי אמיר : אתה מוכן להקשיב?

מר יוסי חן : לא, אני לא מוכן שתגיד לי שאלה יקבעו לי ולא אני להם.

עו"ד שרון שטיין :

לא, אתה קבעת את זה.

מר יוסי חן :

אני קבעתי את השכר שלהם.

עו"ד שרון שטיין :

אתה לא קבעת, עם כל הכבוד, את השכר של אף אחד מהם.

מר יוסי חן :

בטח.

עו"ד שרון שטיין :

מה פתאום?

מר יוסי חן :

אם אני לא מצביע אתה לא מקבל משכורת.

עו"ד שרון שטיין :

את השכר שלו קובע משרד הפנים, לא אתה.

מר יוסי חן :

כל חברי המועצה, אם לא מצביעים, אף אחד פה,

עו"ד שרון שטיין :

אז יש לך בעיה שאתה חושב שבאמת יש לך יותר כוח מכפי

שזה.

מר יוסי חן :

עוד שנה וחצי יהיה בחירות, אתם תבואו כמו שפנים.

מר ג'והר חלבי :

אני לא אבוא כמו שפן לאף אחד.

עו"ד שרון שטיין :

אף אחד לא יהיה שפן לאף אחד. אתה חי בעולם של

דמיונות. אם אתה חושב שאתה תאיים על איזה שהוא עובד – אתה טועה.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אני מבקש ממך, תפסיק לפגוע בעובדים.

עו"ד שרון שטיין: אתה באופן שיטתי מאיים פה על כולם.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא תפגע בעובדים. חברים אני סוגר את הישיבה עכשיו. חברים יקרים, הישיבה סגורה. תודה רבה. חבר מועצה לא יגיד לגזבר העירייה שהוא שפן. הישיבה סגורה ותלכו לכל הרוחות כולכם.

מוטי אמיר
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישרור ואישור הקצאת מניות לעירייה ע"י "החברה הכלכלית לאריאל בע"מ" – דיון נוסף.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר יעקב עמנואל ו-5 נגד: מר יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר אלי שבירו) שלא לאשרר ולאשר את הקצאת המניות לעירייה ע"י החברה הכלכלית לאריאל בע"מ.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את התמיכה לתנועות הנוער בסך של 236,000 ₪, על פי המלצת הועדה המקצועית לתמיכות.